

Slotrit - KNVB: VAR

door Rein - 18 november 2018

Dinsdag 30 oktober, een warm droog jaar komt ten einde. Maar niet op deze dag. Voor de slotrit van de DC-10 Sky Riders hebben de weergoden net die dag veel regen in de voorspelling. Zo veel dat Evert er toch ietwat zenuwachtig van wordt. Ook door de wind die men daarbij in gedacht heeft. De dag ervoor blijkt de voorspelling aangepast te worden en lijkt het minder erg. En we zijn geen watjes. Dus het gaat door.

In de voorgaande dagen ben ik al wel benaderd of het verstandig was om te gaan rijden. Mijn commentaar is dat de meerdaagse weersvoorspelling onbetrouwbaar is en dat uitstel of afstel door gemaakte afspraken met Horeca en KNVB verplichtingen schept.

En ik heb weer eens gelijk gekregen. Want op de ochtend van de 30e is het nog steeds droog!

Daarom op tijd met warm ondergoed, binnenvoering en dikke handschoenen op pad naar Ermelo. Want de temperatuur is lager dan we gewend waren, graad of vier vijf. Met een slotje handvat verwarming erbij goed te doen.

De andere weggebruikers hebben zich ook niet laten ontmoedigen met hun vierwielers. Daarom mag ik door ruim 20 km file heen ploegen. Wel met een glimlach op mijn gezicht want ik blijf rijden. Zodoende ruim op tijd bij de Dorpskamer in Ermelo. Daar tref ik Wim Oranje en Nico van der Laan al aan de koffie met obligaat appelgebak. Doe mij ook maar een flinke kop koffie met gebak. Ik zondig tegen het dieet in. Weet nog steeds niet wat Nico zit te pielen met een GoPro en een batterij.

In rap tempo daarna komen er nog ruim 20 andere Sky Riders aangereiden. Volgens mijn lijstje moeten het er 28 worden! Toch nog een paar afvallers door startproblemen (Paul) of toch watjes (ik zal ze niet bij naam noemen). En wat ook niet onvermeld mag worden is dat Luuk en Kees samen met de auto zijn gekomen. Dat zijn halve watjes dan?

Ten behoeve van de lunch moet ik nog wel even € 10, p.p. innen. Je doet vooraf een verzoek om met biljetkeuze te pinnen. Toch weer briefjes

Verzamelen bij de Dorpskamer in Ermelo

Onderweg naar Zeist

van 20 en zelfs 50 moeten wisselen. Maar het kwam goed. Geeft toch weer aan dat motorrijders niet allemaal even goed lezen.

Bijzondere gast vandaag is Jos Lakerveld. Wie van ons heeft er niet van hem veel geleerd met VRO. Gedurende de dag smeed ik met hem een plan voor het komende seizoen. Daar ga ik jullie eerdaags een voorstel voor doen.

Als je Jos bijzonder beschouwt, omdat hij bij de eerste en laatste rit van dit seizoen aanwezig is, dan ben ik dat ook. Het is er tussendoor dit jaar niet van gekomen om er bij te zijn voor mij. En daarom is het een goed weerzien met veel leden.

Tijd om op te zadelen, het is alweer half twaalf. Martijn wijst de weg. Het is nog steeds droog en opgewarmd naar 7 graden! Vraag me niet hoe de rit ging, dat staat nog wel op de site of in de track van al die navigatie van de verschillende motoren. Wel weet ik dat de Veluwe al mooi aan het verkleuren was. De zwijnen hebben de bermen lekker omgeploegd op veel plaatsen.

Laten we zeggen met een grote boog richting Apeldoorn en daarna via het park Hoge Veluwe naar de rivieren zijn gereden. Het lukt heel lang om het hele lint bij elkaar te houden. En toch zie ik na de plas/rookpauze nog maar één motor in mijn spiegel. Ongeveer 10 motoren kwijt. Achteraf blijkt dat Wim Oranje met panne is blijven staan. Bij het begin van de winter al accuproblemen. Kan je nu niet meer overkomen Wim. Gelijk een nieuwe kopen. Hij heeft met hulp van de ANWB zich later bij de KNVB weer aangesloten bij ons.

Tussenstop

Toch besloten om met nog maar 1 motor in mijn spiegel te stoppen. Alles voor mij rijdt door inclusief die ene motor. En daar sta ik dan in mijn eentje. Er flitst van alles door je hoofd. Want het duurt geruime tijd voordat ik Jos aan zie komen. Met een rits motoren in zijn spoor. We gaan gezamenlijk weer rijden. Al heb ik geen idee waarheen want voor mij is niets te bekenen. Achter mij zie ik de boel weer stil houden. Blijkt dat er iemand is die wel de rit in zijn navigatie heeft en weet dat we af moeten slaan langs het spoor. Henk, onze nestor, haalt mij weer op en gezamenlijk gaan we verder. Het duurt best lang voordat we weer aansluiting weten te vinden met de kopgroep.

Wat dit laat zien is dat we toch regelmatig, ook voor de ouder rotten, nog eens de regeltjes door moeten nemen. Want als je de achterligger niet meer ziet dan moet je stoppen bij de volgende afslag. Als iedereen dat doet dan zijn we snel weer bij elkaar.

Ergens in mijn achterhoofd is opgeslagen dat iemand ooit die regeltjes heeft opgeschreven. Ook over baksteen gewijs rijden en de voorrijden niet inhalen. Weet alleen niet waar ik die regeltjes heb. Als iemand ze in zijn archief nog weet te vinden dan hou ik mij aanbevolen. Kunnen we ze nog eens met iedereen delen aan het begin van het seizoen (Nu we weer rijden slingeren we door dorpjes en is het zeker goed dat iemand de rit heeft. En dan zijn we bij de rivieren en kunnen we even los langs de rivierdijk. Beschaafd want allemaal gedempte uitlaten, toch?

Na Wijk bij Duurstede trekken we het binnenland weer in. Daarmee zijn we ook weer in het

groen. We rijden Zeist binnen en voor mijn gevoel ook weer uit. Het complex van de KNVB ligt natuurlijk niet midden in het dorp. Wordt netjes op de ANWB borden aangegeven. Bij de oprit staat Paul Laroy op ons te wachten. Hij heeft de auto genomen om met de lunch toch bij ons te zijn.

Er is nog wat verwarring waar we moeten zijn. Want Evert neemt ons direct mee naar de VAR in de veronderstelling dat de lunch daar geserveerd wordt. Als we de jassen uit hebben en ik mijn helm in een locker heb opgeborgen blijkt dat we elders moeten zijn. Geeft niet, een mooie wandeling over het complex naar het gebouw van het restaurant. Maar ook daar is de lunch niet. Die was. Toch bij de VAR maar dat wist niemand. Hij komt deze kant op. Al lang blij dat ze onze broodjes niet op hebben gegeten. Laat ik hier nog wel netjes vermelden dat de lunch bestond uit luxe broodjes met verschillende dranken. Geen kroketten en uitsmijters. De KNVB doet alleen aan gezond eten.

Aankomst in Zeist bij de VAR

Op naar de VAR. We worden warm ontvangen en krijgen een uiteenzetting waar de VAR inmiddels staat. Evert, de aanstichter van vandaag moet ons verlaten, hij heeft een afspraak met de Soldaat van Oranje en Fieneke. Goede uitleg van wat de VAR nu wel en vooral niet doet. De criteria zijn duidelijk, de VAR is ondersteunend aan de scheidsrechter. Ze kunnen maar voor een vijftal criteria proactief de scheidsrechter benaderen om een actie nader te bekijken. Andersom begreep ik kan de scheidsrechter alles aan de VAR vragen maar zal alleen doen als hij zelf twijfelt of iets echt niet heeft kunnen zien. Ze kunnen met vijf teams wedstrijden in de eredivisie volgen vanuit Zeist. Slechts aan het einde van het seizoen, bij de ontknoping van de competitie, werken ze met mobiele units bij de stadions omdat er dan meer wedstrijden tegelijk gespeeld worden. Meer dan de beschikbare posities in Zeist.

Uitleg over het VAR station

Er worden nog wat pittige vragen gesteld waaruit blijkt dat niet alle Sky Riders voorstander zijn van de voortschrijdende techniek. Het zou de lol van het spelletje weg nemen. Daar zit wat in maar de commerciële belangen in het betaald voetbal zijn te groot geworden. Volgens de vragensteller zouden spelers anders gaan reageren door de VAR. En dat wordt bevestigd door de gastheer. Maar wel in positieve zin. Een schwalbe wordt door de VAR genadeloos herkend.

Er ontstaat ook nog een leuke discussie naar aanleiding van het voorgaande weekeinde. Bij Ajax - Feijenoord heeft de VAR een aantal zaken mooi herkend. En toch kunnen ze niet overal uitsluitend voor geven.

Samen met de doellijn sensors heeft de VAR wel verandering gebracht in het voetbal. Als je het goed beschouwd is de voetballerij best wel conservatief. Bij tennis en hockey wordt al langere tijd gebruik gemaakt van de nieuwe hulpmiddelen. Tot volle tevredenheid van spelers, scheidsrechters, bestuurders en publiek.

De studiodeuren gaan open en een echte VAR en ene technisch assistent geven uitleg over de technische zaken. Ook laten ze met wat beelden zien wat zij kunnen zien en hoe het werkt in relatie met de scheidsrechter. Het is een indrukwekkend geheel. Drie man per wedstrijd; de VAR, een assistent en een video operator. Die moeten goed op elkaar ingespeeld zijn. Herkenbaar voor ons als cockpit mensen.

Martijn ziet zichzelf al zitten

De tijd is beperkt en we worden gevraagd om de studio weer te verlaten. Het is geen speeldag en de mannen die ons rondleiden zijn hier in hun vrije tijd. Dank daarvoor aan de mannen van de VAR.

Om een uur of vier is iedereen weer buiten en stapt op om naar huis te gaan. Het seizoen is weer ten einde. Mooie slotrit. Goed geregeld door Evert en Martijn.